

عنوان مقاله:

مکان یابی زن(های) کنترل کننده عملکرد دانه و اجزای آن درگندم نان در شرایط دیم و آبیاری تکمیلی با استفاده از نشانگرهای مولکولی

محل انتشار:

مجله دانش کشاورزی و تولید پایدار، دوره 22، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندها:

محمد سخنور - دانشگاه تبریز

سید ایوالقاسم محمدی - دانشگاه تبریز

محمد مقدم واحد - دانشگاه تبریز

مظفر روستایی - موسسه تحقیقات دیم کشور مراغه

خلاصه مقاله:

نتش کمبود آب یکی از عوامل اصلی کاهش دهنده عملکرد گندم در اغلب نقاط جهان می‌باشد که تولید پایدار آن را دچار مشکل می‌کند. به منظور مکان‌بایی ژن‌های (کنترل کننده عملکرد دانه و برخی از اجزای آن در گندم نان تحت شرایط دیم و آبیاری تکمیلی)،^{۱۴۲} لاین اپنبرد نوترکیپ حاصل از تلاقی رقم متخلص به خشکی آذر^۲ و پرمحصول^{۸۷} Zhong^{۹۱} تحت شرایط دیم و آبیاری تکمیلی مورد ارزیابی قرار گرفت. صفات موردن مطالعه شامل عملکرد دانه، وزن هزار دانه و تعداد سنبلاجه در سنبله بود. چند شکلی والدین با استفاده از نشانگرهای SSR و ISSR^{۹۰} بررسی و^{۹۱} نشانگر^{۹۲} ISSR چند شکل برای تجزیه‌ها استفاده گردید. تجزیه پیوستگی برای انتساب این نشانگرها به نقشه قبلی جمعیت مشتمل بر^{۹۳} ۴۵ نشانگر SSR و AFLP^{۹۴} انجام شد. نقشه حاصل دارای SSR و^{۹۵} نشانگر^{۹۶} ISSR ۱۳۱ سانتی‌مترگان با متوسط فاصله بین دو نشانگر^{۹۷} ۵۵/۱۹ سانتی‌مترگان بود. براساس مکان‌بایی فاصله‌ای مركب،^{۹۸} ۱۰ QTL برای عملکرد دانه به ترتیب در شرایط دیم و آبیاری تکمیلی طول^{۹۹} ۱۰ سانتی‌مترگان با شدت^{۱۰۰} ۱۰/۱۹ متر بود. همچنین چهار QTL در شرایط دیم و نه QTL تحت آبیاری مکان‌بایی گردید. تعداد QTL‌های شناسایی شده برای تعداد سنبلاجه در سنبله در شرایط دیم و آبیاری تکمیلی به ترتیب پنج و نه QTL بود. همچنین چهار QTL در هر دو شرایط پایدار و QTL‌های بزرگ اثر بودند. برای صفات تکمیلی برای وزن هزار دانه شناسایی شد. از QTL‌های مکان‌بایی شده برای وزن هزار دانه و عملکرد دانه به ترتیب دو و چهار QTL در هر دو شرایط پایدار و QTL‌های بزرگ اثر بودند. برای صفات موردن مطالعه، تعدادی از QTL‌ها مشترک بودند که ممکن است ناشی از پیوستگی ژنی یا اثر پلیوتربوپی باشد. در گروه پیوستگی^{۱۰۱} ۲، یکی از QTL‌های مشترک شناسایی شده برای عملکرد دانه و تعداد سنبلاجه در سنبله در گروه پیوستگی^{۱۰۲} ۱۸ درصد، و برای عملکرد دانه، تعداد سنبلاجه در سنبله و وزن هزار دانه^{۱۰۳} ۲۰ درصد و همچنین QTL مشترک برای تعداد سنبلاجه در سنبله و وزن هزار دانه در گروه پیوستگی^{۱۰۴} ۹/۴۱ درصد) با تبیین بیش از ۱۵ درصد از تغییرات فنتوتیپی این صفات جزو QTL‌های بزرگ اثر بودند. برخی از نشانگرهای شناسایی شده دارای پیوستگی شدید با QTL‌ها بودند که می-توانند برای غربال ژنتیکی‌ها جهت گزینش لاین‌های متحمل به خشکی درستفاده قرار گیرند.

كلمات کلیدی:

خشکی، گندم، مکان یابی فاصله ای مرکب، نشانگرهای مولکولی

لینک ثابت مقاله در یاگاه سیوپیلیکا:

<https://civilica.com/doc/1697135>

